

Naar Grundskyld eller Grundstigningsskyld, med hvis Betaling der har været givet Henstand, forfalder til Betaling enten som Følge af, at den givne Henstand ikke fornyes ved Vurderingsperiodens Udløb, eller som Følge af, at en givne Henstand bortfalder (jfr. forrige Stykke), kan Kommunalbestyrelsen (i København Magistraten) tildele, at det forfaldne Skattebeløb indfries ved Afdrag efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse.

Enhver givne Henstand bortfalder ved Afhændelse af Ejendommen.

§ 20.

Saafrømt en Ejendom, paa hvilken der hviler Grundskyld eller Grundstigningsskyld, med hvis Betaling der ifølge foranstaaende Paragraf er givet Henstand, ved en ny Vurdering ansættes til en lavere Grundværdi end den eller de Grundværdier, hvorefter den opsatte Grundskyld eller Grundstigningsskyld er beregnet, kan Kommunalbestyrelsen (i København Magistraten) efter derom af Ejeren fremsat Andragende nedskrive det opsatte Skattebeløb i Forhold til den ved den nye Vurdering for Ejendommen ansatte Grundværdi.

Sognekommunal Ejendomsskyld.

§ 21.

I Sognekommuner og Landdistrikter kan Kommunalbestyrelserne uden højere Myndigheds Samtykke bestemme, at Ejendomsskatterne til Sognekommunen skal redes haade som Grundskyld efter Reglerne i denne Lovs foranstaaende Bestemmelser og som Ejendomsskyld efter nedenstaaende Regler.

Kommunalbestyrelsens Beslutning herom træffes for 4 Aar ad Gangen samtidigt med, at Kommunalbestyrelsen i Henhold til nærværende Lovs § 3, 2det Stykke, træffer Afgørelse om sin Indstilling til Amsraadet om Fastsættelsen af Forholdet imellem Personskatter og Ejendomsskatter for den følgende 4-aarige Periode, og Beslutningen har da Gyldighed for samme Aaremaal. Vedtagelsen skal ske ved 2 Behandlinger med mindst 14 Dages Mellemlum.

Første Gang skal Kommunalbestyrelsens Beslutning dog fattes umiddelbart efter denne Lovs Ikrafttræden og kun have Gyldighed for Skatteaarene 1925—26 og 1926—27.

§ 22.

Sognekommunal Ejendomsskyld, der opkræves i Henhold til § 21, paalignes af Ejendommenes til Staten, i Henhold til Bestemmelserne i Lov af 7. August 1922 § 6 afgiftspligtige Ejendomsskyldværdi, altsaa af det Beløb, hvormed hver skattepligtig Ejendoms Vurderingssum overstiger Ejendommens Grundværdi, og saaledes at der i det herved udkomne Beløb for hver Ejendom gives et Fradrag paa 10 000 Kr.

De i § 5, 2det, 3die og 4de Stykke, fastsatte Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse ved den sognekommunale Ejendomsskylds Paaligning.

§ 23.

Den Promille, hvormed der i Henhold til §§ 21 og 22 kan lignedes paa Ejendoms-skyldværdien, maa ingensinde overstige $\frac{2}{3}$ af den Promille, hvormed der lignedes paa Grundværdien til Sognekommunen. Naar Kommunalbestyrelsen ifølge § 21, 2det Stykke, beslutter sognekommunal Ejendomsskylds Opkrævning, skal Forholdet imellem de to Promiller samtidigt fastsættes for hele Perioden (jfr. § 21, 2det og 3die Stykke).